

כל התיר פרק עשירי זבחים

ד א ב ג מ' מ' ס' מ' מ' ס'
 פ' מ' מ' ו' מ' ו' מ' ו' מ' ו'
 ז ד מ' מ' ט' ט' ט' ט'
 ח ה מ' מ' ט' ט' ט' ט'
 ט ו מ' מ' ט' ט' ט' ט'
 י מ' מ' ט' ט' ט' ט'
 יא ט' ט' ט' ט' ט' ט'

דם חטאת קודם לדם עולה מפני שהוא מרצה. הא דלא קאמר
 מעמא משום שדמה ניסן על ד' קרטה כדקאמר גבי חטם
 משום דכיון דדם עולה אחו מכה כליל כדאמר בגמרא לא בני
 בטעמא דלרבע קרטה: **הבא** בחטאת הלוי עסקין. והא
 דקאמר מפני שמונה בחטאת דעלמא:
דם עולה וזוהי חטאת חטאת חטאת חטאת חטאת חטאת
 קודם. לא דמיא לבעיני דלעיל
 למיירי במכפר וכליל גופייהו והכא
 איירי כן בלאו שכן מכה כליל
 ומכה מכפר: **ד**ם עולה ודם חטם
 לזוהי מהן קודם. דם חטם ואיירי
 עולה דם חטם קודם לזם מכפר
 בחטאת חטם פשיטא לזם ואיירי
 עולה כהן קודמין לזם חטם מפני
 שהן כליל ולא דמי לאיירי עולה ודם
 חטאת דחטיב דם חטאת משום דהוי
 חד קרטה: **אבר** עולה לא. דעל
 כרחין למטעמי עולה אחא דלי עולה
 קודמת לחטם ליהי עולה וכל עקן
 חטאת דהא דם חטאת קודם לזם
 עולה: **ר**ימא מסייע ליה בשר
 קדשים קלים כו'. תומא דלא מייטי
 סיעתא מכרייתא דלעיל כפ' ב'
 (ד' כו). דקמני גבי קדשים קלים
 פרבסה ויתסה לחון וזורה פסולה
 וחמרי' עולה ש"מ בשר קדשים קלים
 שילא לפני זריקת דמים פסולה
 ומשני דלמא בליה ויזרת הכבד
 ושני הכליות:

הא דקא מפלגי בבשר להודיעך
 כחו דר"ל. הוה מני לחפלוני
 באימורין להודיעך כח דזיתא:
 ואין

[וט' היכא תוס' לעיל
 כו. דים דלמא]

גמ' מנא הגי מילי דר"ד [ט] *ופר שני בן בקר
 תקח לחטאת [ג] אם בא ללמד שהן שניים
 הרי כבר נאמר ועשה את האחד חטאת
 ואת האחד עולה מה ת"ל ופר שני בן בקר
 תקח לחטאת שיתכל [ג] שיהא חטאת קודמת
 לכל מעשה עולה ת"ל ופר שני בן בקר תקח
 לחטאת אי פר שני יכול תהא עולה קודמת
 לחטאת לכל מעשה ת"ל ועשה את האחד
 חטאת ואת האחד עולה הא ביצד דם חטאת
 קודמת לזם עולה מפני שמרצה: איברי
 עולה [ז' כו] (ו) ואמאי מתנה קמייתא דמכפרה
 תיקודם והנדך לא [ט] אמר רבינא הבא בחטאת
 הלוי עסקין ואע"ג דכי עולה דמי קאמר
 רחבנא [ו] היא תיקדים במערבא אמרי הוואיל
 והתחיל במתנות גומר: איבעיא להו דם
 חטאת ואיברי עולה איזה מהן קודם דם
 חטאת קודם מפני שמרצה או דילמא איברי
 עולה קודמין מפני שהן כליל לאישים ת"ש
 דם חטאת קודם לזם עולה לזם עולה הוא
 דקדים לאיברי עולה לא קדים אדרבה מסיפא
 איברי עולה קודמין לאימורי חטאת לאימורי
 חטאת הוא דקדים לזם חטאת לא קדים אלא
 *מהא ליבא למשמע מינה: איבעיא להו
 דם עולה ואימורי חטאת איזה מהן קודם דם
 עולה קודם דקאתי מכה כליל או דילמא
 אימורי חטאת קודמין דקאתי מכה כליל לזם עולה
 דם חטאת קודם לזם עולה אבל אימורי חטאת לא אדרבה מסיפא
 איברי עולה חטאת אימורי חטאת אימורי חטאת
 אבל דם עולה לא אלא מהא ליבא למשמע מינה: איבעיא להו דם עולה
 ודם אישם איזה מהן קודם דם עולה קודם לזם עולה אבל דם אישם
 קודם [ו] (דקאתי מכה) דמכפר ת"ש דם חטאת קודם לזם עולה אבל דם אישם
 לא ברין הוא דאיבעי למיחני דם אישם ואידי דבעא למיחני סיפא איברי עולה
 קודמין לאימורי חטאת דאי תנא לאימורי אישם ה"א לאימורי אישם הוא דקדמי
 לאימורי חטאת לא קדמי מש"ה תנא חטאת ת"ש חטאת קודם לאישם חטאת
 הוא דקדמה ליה לאישם אבל עולה לא מאי לאו דם לא אימורים דיקא נמי
 דקתני [ט] מפני שדמה ניתן *ש"מ: חטאת קודמת כו': אדרבה אישם קדים
 שכן יש לו קיצבה אפ"ה ריבוי דמוזב עדיף: אישם קודם לתודה כו':
 אדרבה התודה ואיל נזיר קדמי שכן מעונין לחם אפ"ה קדשי קדשים עדיפי:
 תודה ואיל נזיר כו': אדרבה שלמים קדמי שכן ישנן בציבור כביחוד אפילו
 הכי נאכלין ליום אחד עדיפי איבעיא להו תודה ואיל נזיר איזה מהן קודם
 תודה קדמה שכן מעונה ד' מיני לחם או דילמא איל נזיר קודם שכן יש עמו
 דמים אחרים ת"ש [זו ט] קודמת לזו שזו מעונה ד' מיני לחם וזו אינה מעונה
 אלא שני מיני לחם: השלמים קודמין לבכור כו': אדרבה בכור קודם שכן
 קדושתו מררם ונאכל לכהנים אפ"ה מצות יחירות עדיפי: הבכור קודם כו':
 אדרבה מעשר קודם שכן מקדש לפניו ולאחריו אפ"ה קדושה מררם עדיפי:
 מעשר קודם לעופות כו': אדרבה עופות קדמי שכן קדשי קדשים אפ"ה
 מין זבח עדיף אמר רבינא בר שילא אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת
 דמים פסולין ותנא תונא מפני שהוא זבח וישנו קדשי קדשים דמי [ו] ואימורין
 בשלמא אימורין ליתגדו בעופות [ט] אלא דם מיהא איתיה אלא לאו [ט] קמ"ל
 אימורין כי דמו מה דמי לפני זריקה אף אימורין קודם זריקה וקא קרי להו
 קדשי קדשים ומה דמו מיפסל ביוצא אף אימורין מיפסל ביוצא נימא מסייע ליה
 בשך קדשים קלים שיצא לפני זריקת דמים רבי יוחנן אמר ר"ל אמר פסול רבי יוחנן אמר בשר [ג] הואיל
 וסופו לצאת ר"ל אמר פסול *עדיין לא הגיע זמנו לצאת ע"כ לא פליגי אלא בבשר אבל באימורין לא יהא הרין
 דבאימורין נמי פליגי והא דקא מפלגי בבשר [ז] להודיעך כחו דר"ל דאפילו בשר דסופו לצאת [ט] אמר עדיין לא
 הגיע זמנו לצאת לימא כתנאי *אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים ר"א אומר ר"א אין מעלין בהן
 ואין

תורה אור לעולה לכל מפשיה. כדכתיב ועשה
 חטאת האחד חטאת האחד חטאת ואת האחד עולה:
ופר שני. משמע יהא שני לו:
מתנה קמייתא. דחטאת מכפרה
 ושלמה כפרה בדודה כדאמרינן בפרק
 ב"ט (לעיל דף גה). וכפר אט"פ שלא
 [ז] ניסן אלא אחת: דכי עולה דמיא.
 שלא הביאה על חטא וז"ל
 [ז] חטאת קודם לעולה *משום
 לג' מתנה שבתחלת (ג): אימורי
 חטאת לא מכפרי. שאין כפרה אלא
 בדם דם עולה לזו כליל הוא דאין
 כליל אלא בלוישים אבל מכה כליל
 אחת שהאיברים יהיו כליל: ה"ג או
 דלמא דם חטאת קדים דמכפר:
לאימורי חטאת לא קדמי. דחטאת
 חמורה משום כדקמני מתני: שדמס
 ניסן. אלא באימורין קאי דלי בדם
 קאי שהיא ניתנת מיבעי ליה: יש לו
 קיצוס. לדמו דכתיב [ז] (ויקרא ה)
 בכסף שקלים אבל חטאת כל (ג)
 דהו: שלמים ישנן בציבור. ככשי
 עלתה לפניו ולאחריו. חטאת ועולה
 באין עמו חובה: זו קודמת לזו. לעיל
 מניה איירי בתודה ואיל נזיר:
לפניו ולאחריו. דתנן קרא לתשיעי
 עשירי ולעשירי תשיעי ולאחד עשר
 עשירי שלשתן מקודשין וילפינן
 בצבורות (דף ט): מקראי: שכן קדשי
 קדשים. אפילו אכילת ארס שבהן
 קדשי קדשים הוא: פסולין. וזע"ג
 דלענין מעילה לפני זריקת דמים לא
 קדשי מעילה אפסולי בזולא קדשי
 קדשים נעוה: ופגול פוגל. ופגול
 הגא דיון סיעתא למילתא: אלא
 דם מיהא איתיה. ולא ה"ל למיחני
 אלא ואימוריו קדשי קדשים מה שאין
 כן בצפופות אלא להכי נקט דמו
 בדי אימורי לאשמעינן דכי הרדי
 קדשי צפופה שזק קרוי קדשי קדשים
 קרוי גם זק קדשי קדשים: ומס
 דמו מיפסל בזולא אף אימוריו כאן
 מיפסלו בזולא. דהא קדשי קדשים
 קרי להו: ה"ל בשר קדשים קלים
 שילא לפני זריקת דמים חוץ לקלעים:
 הואיל וסופו לצאת. שזכו לזבולת
 בכל העיר: לא הגיע זמנו לצאת
 דלכתי לא אשתירי כן בצבילה: ע"כ
 לא פליגי אלא בצבזר. בההוא הוא
 דמכפר רבי יוחנן משום דסופו
 ללאת: סוף סדין דבאימורין. מכפר
 זריקה עשה אותו קדשי קדשים
 והאי דפרש [ג] משום דסופו ללאת
 הש"ס קמפתר ליה ולא מילתא.
 דרבי יוחנן היא: אין מעלין בהן.
 אפי' לאחר זריקה דלא מהניא בה
 זריקה להכי למיקבעינהו במעילה:
 ואין

[בוספתא פ"א דפסא]

כ"א משום דם חטאת
 עולה והיא כו' ז"ל

[בכרות כה. וז"ל
 דברים עב.]

הגהות הב"ח
 (ה) ג' כו' מפני שהן
 כליל ואימא מתנה קמייתא:
 (ז) רש"י ד"ה דכי עולה
 וכו' שבתחלת הכ"ד וחמ"כ
 מיה דקאמי מכה כליל
 י"ג וכו' כל דהו
 הסיד וחמ"כ מ"ה ישנן
 בצבור שלמים:

ולא קתני מפני שהיא
 ניתנה כולל

גליון הש"ס
 ג' מהא ליבא למשמע
 מינה. מתוך ג' דלמא
 שיהיה שייך ויכול להקדים
 למי שזולת ואין מדייקים
 סתמים שהדין ז"ל:

[קמין קדי]

מעילה ו: [מתנות חו:]

לומר דהוא כעין אותו
 דאיתנו נמי בעוף ולא ידו
 בעת אימא כו' דהם
 למיכר הכי צריך לומר כרפי:
 ירושלמי: [ד] להודיעך כחו דרש
 עדיין: [ט] מ"ד והוא כב:
 [ג] דפרשי עמא משום: [ד]
 [ז] ופיה כתיב כפ' ויקרא
 כהן משחתיך וכו' חל.

כל התדריר פרק עשירי זבחים

צ

עין משפט
נר מצוה

יא א ב מיי" ט"א מהל'
פסחיים הלכה לז :
יב ג מיי" טס פוי" הל'
יז וכרזי פקיקא :
יג ד מיי" טז מהל'
תמידין ומספון ט"ז :
יד ה מיי" טס הלכה י :
טו ו מיי" טס הל' ז :

ואין חייבין עליהן משום פגול [י] דהוי להו כמי שלא מרק עליהן
הרם ולא קרבן כל תמידיהון : ומשום נותר . לדין נותר אלא *בבשר
[י] בזכילה בתוך זמנו כדכתיב (ויקרא י"ו) ביום זבחם יוכל וממחרת
וגו' : ומשום טומאת הנוף . כדאמר' במנחות (ד' קה:) היתיר
לטהרין חייבין עליו משום טומאת
תורה אור

כ"ח כעבר לזכילה וכסאי
חיתא כעבר חזרו
לזכילה כ"ו

ואין חייבין עליהן משום פגול נותר וטמא . האז לדין חייבין
משום טומאת גרהל דהייט טעמא כדלמר לעיל כבוצ' צ"ל
וזה לין רלוי ליקרב עד אחר זריקה
(ד' מה:) דכבוכר ליקרב
וזבוקתרס פי' טעם אחר :
אבראי דלע"פ ל"פ . מילתיה לרב
פפא כפרק התכלת (מנחות ד' מו:)
גבי שתי הלחם שילחו בין שמיטה
לזריקה וס"ד לדין חילוק בין זה
לזה : **מנא** הגי מילי דת"ר כו' .
לעיל גבי דם חטאת קודם לדם עולה
כיחא דכע"י קרא אט"ג דמפ' טעמא
במתני' משום דאיכא תרי קראי חד
דמשמע דחטאת קודמת וחד דמשמע
דעולה קודמת אבל הכא קשה ל"ל
קרא חילוק לי משום דחטאת העוף
מזרע וטמא כיון דליה זבה הקטרה
לא מהני זבה האי טעמא :

חטאת

במה קודמת לעולה
במה . וז"ל הא תנא
ליה רישא דם חטאת קודם לדם
עולה וז"ל דליטריך לאשמועי' אפי'
בעולה הבאה *לשם חטאת כדקמי'
וכן בהקדישה : **החטאת** העוף
לעולה במה מזה זבה אכ. והא
דאמר' צ"ל תמיד נשחט (פטחים טו.)
זה זבה אכ לכל החטאות שיקדמו
לעולות וקיימא לן דלפילו חטאת
העוף לעולה במה קשה קלה הלשון
דמוז' קאלמר וקיימא לן כו' הא לא
[י] משמע מזכין אכ טפי אלא הך
מילתא לחודה ועוד קשה הא דקאלמר
לכל החטאות :

למקראה הקדימה הכחוב .
פירס בקונט' שחא
נקראת בענין תחילה וסימה מה
חידוש הוא זה [ט] ומפרש ה"ר חיים
להקדישה תחילה שיקדים העולה קודם
החטאת אבל להקריב חטאת קודמת
והא דתנן וכן בהקדישה מהני' לא
מיידי בזולת אט"ג דמשמע קלה
דאלל מה דתנן חטאת קודמת לעולה
בהקריבה ככל הגזו וכן בהקדישה
וקשה לפי' מהא דלמרינן בערכין
פרק האומר משקלי עלי (ד' קה.)
חייבי חטאות לין ממשכנין אותן
חייבי עולות ממשכנין אותן ופטמים
שחייבי עולות לין ממשכנין אותן
ופריך מלי גינה חי גימאל עולות יולדת
פי' דח"ל למשכנה משום דחי אפשר
לה להביח חטאת עד שתיכז עולותיה
והאמר רבא למקראה הקדימה הכחוב
[כ] וחי כפירוש ה"ר חיים כיון דלריכה
להקדישה עולה קודם לחטאת אי"ל אפי'
ממשכן כלא ועל כרחיה כתיבא שתיבן :

מאי
שבא על השא חטאת קודמת

ובאן עולה קודמת [ט] וכל מקום ששנים באים *תחת חטאת חטאת
קודמת *ובאן עולה קודמת (*) אמר רבא למקראה הקדימה הכתוב : תא
שמע פרים וקדומין לאילים ואילים קודמין לכבשים כבשים לשעירים

מאי
שחאה נקראת בענין תחילה אכל בעבודתן חטאת קודמת וזכר חטאת קודמת לעולה : כלא ממשכן דעל כרחיה :

ואין חייבין עליהן משום פגול נותר וטמא
ר"ע אומר מועלין בהן *וחייבין עליהן משום
פגול נותר וטמא [ט] מאי לאו בדהדר עיילינהו
פליגי ובהא פליגי דמר סבר מיפסלי ביוצא
ומר סבר לא מיפסלי ביוצא אמר רב פפא
בדהדר עיילינהו כ"ע לא פליגי דהכא
בדאיחנהו אבראי פליגי ובהא פליגי דמר
סבר *ואין זריקה מועלת ליוצא ומר סבר זריקה
מועלת ליוצא והא *רב פפא הוא דאמר
בדאיחנהו אבראי כ"ע לא פליגי בדעיילינהו
לגוואי פליגי ה"מ גבי ישחי לרס דלאו גופיה
דויבחה [ג] אבל אימורי' דגופיה דויבחה הוא
בדאיחנהו אבראי פליגי : עופות קודמין כו' :
אדרבה מנחות קודמות שכן ישנן בצבור
כביחוד אפ"ה מיני רמים עדיפי : מנחת חומא
כו' : אדרבה מנחת נדבה קודמת שכן מעונה
שמן ולבונה אפ"ה [ג] מנחת חומא הבאה על
חמא עדיפא דמכפרת איבעיא להו מנחת
סוטה ומנחת נדבה איזו מהן קודמת מנחת
נדבה קדמה שכן מעונה שמן [ז] (או) ולבונה
או דלמא מנחת סוטה קדמה שכן באה לברד
עון ת"ש מנחת חומא קודמת למנחת נדבה
מנחת חומא היא דקדמה למנחת נדבה הא
מנחת סוטה לא מי קתני מפני שהיא מכפרת
מפני שהיא באה על חמא קתני והא נמי באה
על חמא ת"ש וזו קודמת לזו שזו באה מן
הדמיין וזו באה מן השעורין מאי לאו מנחת
נדבה למנחת סוטה לא מנחת חומא למנחת
סוטה תיפוק לי דהא מכפרת והא לא מכפרת
ואלא מאי מנחת נדבה תיפוק לי דזו מעונה
שמן ולבונה וזו אינה מעונה שמן ולבונה אלא
*חד מרתי מעמי [ט] [נקיט] : החטאת העוף
ויקרי' קודמת כו' : מנא ה"מ דת"ר *והקריב את
ללמד שתקרב ראשונה הרי כבר נאמר ואת
השני יעשה עולה אלא אז כנה אב לכל
חטאות שיקדמו [ז] לעולה הבאות עמהן בין
חטאת העוף לעולת העוף בין חטאת בהמה
לעולת בהמה ואפי' חטאת העוף לעולת
בהמה הלכך חטאת העוף לעולת העוף
מואת השני חטאת בהמה לעולת בהמה
מדברי [ז] רחמנא חטאת העוף לעולת
בהמה מזה בנה אב תא שמע ר"א אומר
כל מקום שנתחלפה חטאת חטאת קודמת
ובאן [ט] (ביולדת) עולה קודמת [ז] כל מקום

עליו משום טומאת
שאלן יותר לטהרין לין חייבין עליו
משום טומאת ואימורי' דאיחנהו
לשומא מלשח לה' דומיא דבשר
איחנהו דאחר זריקה הוא דמחייב
עלייהו ולא לפני זריקה והני לא אהניא
להו זריקה : מאי לאו [י] כדור
פיילינפו . דהו לגווי בשעת זריקה
פליגי וז"ל הכי קאלמר ר"ל דלא
אהניא להו זריקה משום דליפסילו
צוילא : כדאיתנהו אבראי . בשעת
זריקה : ובה רב פפא הוא דאמר .
במנחות כפרק התכלת (ד' מו:)
גבי שתי הלחם שילחו בין שמיטה
לזריקה דפליגי נמי ר"ל רכז עקיבא :
כדאיפסו אבראי כ"ע לא פליגי .
דלא מהניא להו זריקה : דלאו גופיה
דזיבחה הוא . דזריקה כבשאי קא
משחרו דלאו גופייהו הוא הלכך כל
[פ] דליטנהו אבראי מורה ר"ע דלא
מהניא להו זריקה : מנחות ישנן
כבכור . מנחת העומר ושתי הלחם .
עוף אינו כבכור דחטאי (תורה ד'
יד) והקריב היחד מביא עוף ואין
כבוד מציאין עוף : מנחה חומא
היא קודמת למנחה נדבה . משום
דמכפרת אכל מנחת סוטה לא :

[מנחות כה:]

[טס מו:]

שם חטאת ולשם חטאת
פ"ד

שימה מקובצת

[א] מאי לאו כדנהדר
עילינהו . וקשה היאך
פ"ד דבהדר עיילינהו
פליגי הרי כמו כן פליגי
ברישא בבשר קדשי
קרישים שיצאו לפני
זריקת דמים וצ"ל
דבאימורי קרישים קלים
פליגי בדהדר עיילינהו :
[ב] דויבחה הוא אבל
[ג] תיבות מנחת חומא
נמחק : [ד] תיבת א'
נמחק : [ה] שמיני נקים :
[ו] מה ת"ל אם אלמד
שתקרב חטאת ותיבות
שאין ת"ל נמחק :
[ז] לעולת חטאת
[ח] תיבת רחמנא
נמחק : [ט] ובאן
שנתחלפה עולה עולה
קריבת חיב' ביולדת ליש
נמחק : [י] כל איתני
וחטאת חטאת [יא] קודמת
כל : [יב] פגול דלא קבע
להו תך זריקה בגיגול
דוולוחה : [יג] כבש' הראוי
לאיכלה בתוך : [יד] לא
דהדר עיילינהו [טו] כל
כמה דא' תנתהו :
[טז] עשירה שיש לה
לביא כבש : [יז] אלא
עולה בהמה של יולדת :
[יח] לא אישעינן הבנין
ואח"כ חטאת חטאת
מ' נמחק : [יט] זה דויל
קרי ביה רב רוא :
[כ] ואי לישן מהר"א
ואי כפי' הר"ן חיים
מאי פריך דאי צריך
להקריבה קודם חטאת
ואי' ניסא דאין צריך
למשכן עולת יולדת
כך נראה לר"י חת"ס
דח"ס למקראה לשון
מקרה כלומר אם לא
נודעם לה כי אם פירחה
אחת והיא רוצה לעשות
מנחה עולה ובשורטון
לא ממשכן דעל כרחיה :

[גבי י' יבמות מה: זכ"י]

[פס זכ טו. ברוכות יא.]

[גבי י' יבמות מה: זכ"י]

[פס זכ טו. ברוכות יא.]

כ"ח לעולת הס'ד ומס'ד
כ"ז עבא על הווא כגון
שטות ערות ושבושת
כטות ערות ושבושת
כטות ערות ושבושת
כטות ערות ושבושת

כ"ח וכלן שאין ב' בלין
חת חטאת אחת עולה
קודמת

כל התדיר פרק עשירי וזבחם

מאי לאו דהג . הימה מאי קשיא דלמא לא מיירי כדס אלא כזבשים קודמין : לא יא נדכס . ושניהם עולה : **וטעמא מאי** קדמו פרים לאילים כו' שכן נתרבו כזבשים . פר שלשה עשרונים ואילו שני עשרונים וכבש עשורן : שכן נתרבו כלאים . לענין אימורין ואע"ג דהשתא בעולה קיימין

שכולה כליל מיהו לך ריבוי למוצת אשכחן ביה גבי שלמים קודמת : פר כהן משית קודם לפר העלם דכר . מפורש טעם בהריות פ"ב (דף יג.) כאשר שרף הפר הראשון ראשון [ב] יא לפר העדה לכל מעשיו : פר העלם דכר קודם לפר עבודה כזבשים . שזה תחלה וזה עולה ואמין לעיל תחלה קודמת : פר עבודה כזבשים קודם לשעיר עבודה כזבשים . אלאו יא עולה קודמת לתחלה : ואימא מרישא . כלומר ארמוהבת מהיפא סייען מרישא דקתני פר העלם דכר [ג] [קודם] לפר עבודה כזבשים : ומשני [ד] לה כדור מינא לא קאמרי' . דהא ורתי

[אריות יג. ע"ש]

דגרות הב"ב
(ה) במשנה ובגול
כזבשים וכו' גולין שלוקין
כ"ל ואת ו' נמקח :

[באריות ע"ש איתא רבא]

גליון הש"ס
מחנני כל האשמות
לעיל דף ג' ט"א ח"ס
ד"ס סמיכות גמ' איבעיא
לבו מדרי ומקוש . עיין
ירושלמי מיר פ"ז סוף
הלכה א :

מז א ב מיי' פ"ס מהל'
תמיון' ומוספין
הלכה י :
יך ג ד מיי' ע"ס הל' ח :
יח ה מיי' פ"ד פבל'
ספסלת הל' כב :

פ"ל דקדמת כדאמרינ'
כלאו מניחות כו' פ"ק
י"ג ו' מיי' פ"ס מהל'
תמיון' ומוספין
הלכה יב :

[בקיודסין לב. ד"ס רב
י"א וכן בתוס' פ"ג לב.
ד"ס אבידתו ע"ש]

כ : א"ל' ע"ס הלכה יג :

כא ח ה מיי' פ"ס מהל'
מעשה' הלכה י :

כב י מיי' פ"ס מהל'
תמיון' ומוספין
הל' ב :

אז ואם למ"ד משל כן בפ"ק דקדושין (דף לב.) איזה מהן קודם תקדום אכדו איזה כיבוד אז ואם [דקודם] למ"ד דמשל כן תקדום טו אז ואם איכא אכדת חבירו כו' דאמר באלו מניחות (ב"מ דף לב.) כתיב אפילו אמר ליה אביו אל תחזיר כתיב לא ישמע לו כו' תקדום אכידת חבירו איכא אכידתו דקודמת לאכידת חבירו : **תקדום** תחלה העוף איכא מעשר דקדים ליה . הימה תקדום תחלה העוף מק"ו ומה עולה בהמה שהיא תמורה וכולה כליל [ג] ומין זבח קודמת למעשר תחלה העוף קודם לה מעשר לאו שאינו כליל ועולה בהמה קודמת לו אינו דין שתחלה העוף קודם להוכי האי ק"ו אמרי' סנהדרין (דף נה.) דליתיה דומה לז' שבת מק"ו ומה עבודה שדומה שבת ר"חיה דומה אותה שבת שנידחת מפני עבודה אינו דין שמה ר"חיה דומה אותה ו"ל דמידות האז הא דתחלה העוף קודם לעולה ולא אמרי' מנייה לז' : **חז"ל** מאשם מלוגע מפני שהוא זב' להכשיר . ואלו האמרי דהרבה תחלה מלוגע עדיף דלכשורי ומכשר ו"ל כיון דמתן בהונות מדס האשם הוא חשיב ליה מכשיר ספי אי"ל האי כל תחלות שבתורה דקתני לאו בתחלה הבאה עם האשם קאמר אלא כאשר תחלות : **ש"מ** שם אלם תחלה ואשם של יום עשירי קודמין . פ"י בקונטרס דולול הוא להשתותם כל כך שזורה הכשר מתקלקלת ועל חס דחק אלא היינו טעמא דשלמים של אשם אין להם היתר לז' (אחינית) אלא עד הילכה ותחלה ואשם של יום עד הבקר דנאכלין ליום ולילה :

מאי לאו דהג [א] לא לנדבה פרים קודמין לאילים שכן נתרבו בנסכים [ב] וכן אילים לכבשים כבשים לשעירים שכן נתרבו באליה ת"ש *פר כהן משיח קודם לפר העלם דכר של צבור פר העלם דבר של צבור קודם לפר עבודת כוכבים פר עבודת כוכבים קודם לשעירי עבודת כוכבים עבודת כוכבים חסר א' °לחמת כתיב *רבינא אמר °כמשפטם כתיב בהו השתא דאתית להכי אפילו תימא פרים דהג נמי כמשפטם כתיב בהו : איבעיא להו תחלה העוף ועולת בהמה ומעשר איזו מהן קודם תיקדום תחלה העוף איכא מעשר דקדים לה ליקדים מעשר איכא עולה בהמה דקדמה ליה תיקדום עולת בהמה איכא תחלה העוף דקדמה לה הבא תרגימו מין זבח עדיף במעורב אמרי' עיילא בה עולת בהמה בתחלה העוף ואגברתה ממועשר : **בתנאי** כל התמאות שבתורה קודמות לאשמות חוץ מאשם מצורע מפני שהוא בא [א] על הכשר °כל האשמות שבתורה באין בני שתים ובאין בכסף שקלים חוץ מאשם נזיר ואשם מצורע שהן באין בני שנתן ואין באין בכסף שקלים 'אשם שקודמין בהקרבתן ו קודמין באכילתן 'שלמים של אמש ושלמים של יום של אמש קודמין [א] לשל יום שלמים של אמש תחלה ואשם של היום שלמים של אמש קודמין דברי ר"מ וחב"א תחלה קודמת מפני שהיא קדשי קדשים * (ה) [א] °ובולן הכהנים רשאין לשנות באכילתן לאכלן צליון ושלוקין ומבושלין [א] לתת לתובו תבלי חולין ותבלי תרומה דברי ר"ש ר"מ אומר °לא יתן לתובו תבלי תרומה שלא יביא התרומה לידי פסול : **גמ'** איבעיא להו *תדיר ומקודש איזה מהם קודם תדיר קודם משום תדיר או דלמא מקודש קדים דקדיש תא שמע *תמדין קודמין למוספין ואף

מדיניהו לי דכדור מינא תחלה קדמה : **כ"י** אמרי' כדרי מיני . קשיא לן דקאמרת מין קטן של תחלה קודם למין גדול של עולה דקאמרת ואפי' תחלה העוף לעולה בהמה והא הכא דפר עולה קודם לשעיר תחלה : לתם כתיב . צרפשת שלח לך [טו] והיה אם מעיני הבעה נעשית בשגגה וגו' [וכתיב הסם ושעיר אחד לתחת חסר א' לומר שאינו כאשר תחלות שכל תחלה שבתורה הבאה עם עולה תחלה קודמת וזו עולה קודמת] : **כמשפט כתיב** . בהוא קרא ומנחתו וגסכו כמשפט משמע כמשפט סדר מקראו כך סדר עבודתו ופר ברישא כתיב : **אילו** מימא פרים וכבשים **דמוספי** הסג . הך טז מן מעיניו דתניא לעיל כזבים קודמין לשעירים לא [י] תקשה דכמשפט כתיב בהו ומשמע כסדר האמור בענין ושעירי כזבשים אחרונים : **תחלה** העוף ועולה בהמה ומעשר בהמה . שנתן עומדין : **הכל** תרגימו . צבבל : מין זבח עדיף . ויקדים מעשר ואח"כ תחלה ועולה דלילו עולה בהמה לא מני קדמה לתחלה העוף מגזירת הכתוב : עיילא זב תשיבות דעולת בהמה . שזאה עמה והיא תשובה ממועשר שהיא ית קדש קדשים וכליל ומגזירת הכתוב תחלה קודמת ואף על פי שזו מין זבח : **ואגברתה ממעשר** . (צבל תשיבות שם מין זבח שבו דהא בעולה נמי איסיה לאותה תשיבות וצביל ליה מגזירת הכתוב הלכך יקדים תחלה העוף לעולה ועולה למעשר :

כב : א"ל' ע"ס הלכה יג :

כא ח ה מיי' פ"ס מהל'
מעשה' הלכה י :

כב י מיי' פ"ס מהל'
תמיון' ומוספין
הל' ב :

כב : א"ל' ע"ס הלכה יג :

כא ח ה מיי' פ"ס מהל'
מעשה' הלכה י :

כב י מיי' פ"ס מהל'
תמיון' ומוספין
הל' ב :

כב : א"ל' ע"ס הלכה יג :

כא ח ה מיי' פ"ס מהל'
מעשה' הלכה י :

כב י מיי' פ"ס מהל'
תמיון' ומוספין
הל' ב :

כב : א"ל' ע"ס הלכה יג :

כא ח ה מיי' פ"ס מהל'
מעשה' הלכה י :

כב י מיי' פ"ס מהל'
תמיון' ומוספין
הל' ב :

כב : א"ל' ע"ס הלכה יג :

אחר שפי' בקונטרס עולת תפשוט ממתינת דתנא דמשמע אפילו עולת מוסף של שבת לתחלה מוסף של שבת ר"ח ו"ל כיון דעולת מוסף דשבת קודמת לעולת מוסף דר"ח משום דתדירה קודמת נמי לתחלה לתן שהשאה הכתוב עולה דמוסף עם התחלה : תח

[עיין רש"י ותיובי]

מ"א אכילה

[לעיל עו.]

[ועיין ח"ס' פסחים ל"ב :
ד"ס ולא שלוקין]

אחר שפי' בקונטרס עולת תפשוט ממתינת דתנא דמשמע אפילו עולת מוסף של שבת לתחלה מוסף של שבת ר"ח ו"ל כיון דעולת מוסף דשבת קודמת לעולת מוסף דר"ח משום דתדירה קודמת נמי לתחלה לתן שהשאה הכתוב עולה דמוסף עם התחלה : תח

מאשם נזיר דכתיב [ב] כבש בן שנתו ומדליל בן ז' שנים צדשי סלעים כבש בן שנה לאו צדשי סלעים הוא : כך קודמין צבלינתן . אכוליה דבני אכילה קאי כגון תחלה לאשם כאל] אשם לתורה ותורה לשלמים ושלמים לכבוד : שלמים [ב] שכלו אמש . לעזרה וזהו עד היום ושחטן : **וטעמא ואשם של** [ג] יום . עומדין להקריב : שלמים של אמש קודמין . דולולו כד להשתות כל כך והואיל וצבו ראשון יקריבו ראשון וכן מפרש בתוספתא דזבחים : **וצבולן** . בכל הגלילין רשאין הכהנים לשנות צבלינתן כגון לאוכלן גלילין ושלוקין ומבושלין : **לידי פסול** . שטעם קדשים הנעשה נותר אוסרה : **גמ'** מדרי ומקודש . כגון דס עולת תמיד ודס תחלה כהן עומדין זה תדיר זה מקודש ממנו כדאמין דס תחלה קודם לדס עולה מפני שהוא מרלה אי נמי עולות מוספי ראש מוסף ופר העדה עומדים זה תדיר זה מקודש : ואף

בתנאי קודמות לאשמות . אם היה יתן מקריב תחלה ואשם והביאין תחלה קודמת דתנן שדמה יתן על ד' קרנות ועל היסוד : מפני שהוא זב' להכשיר את המלוגע . לקדשים ולביאת מקדש הלכך תשיבות הוא לגבי צדשי סלעים תלויה בו : **וצבולן כבשם שקלים** . דכתיב (ויקרא) כסף שקלים צבאלם עולות ואחי אשם תלוי ואשם גזילות צב"ג בערך בערך ואשם שפחה חרופה גמר צביל צביל כדאמר בריהו מוקימן (לעיל דף מה.) חוץ מאשם נזיר דכתיב [ב] כבש בן שנתו ומדליל בן ז' שנים צדשי סלעים כבש בן שנה לאו צדשי סלעים הוא : כך קודמין צבלינתן . אכוליה דבני אכילה קאי כגון תחלה לאשם כאל] אשם לתורה ותורה לשלמים ושלמים לכבוד : שלמים [ב] שכלו אמש . לעזרה וזהו עד היום ושחטן : **וטעמא ואשם של** [ג] יום . עומדין להקריב : שלמים של אמש קודמין . דולולו כד להשתות כל כך והואיל וצבו ראשון יקריבו ראשון וכן מפרש בתוספתא דזבחים : **וצבולן** . בכל הגלילין רשאין הכהנים לשנות צבלינתן כגון לאוכלן גלילין ושלוקין ומבושלין : **לידי פסול** . שטעם קדשים הנעשה נותר אוסרה : **גמ'** מדרי ומקודש . כגון דס עולת תמיד ודס תחלה כהן עומדין זה תדיר זה מקודש ממנו כדאמין דס תחלה קודם לדס עולה מפני שהוא מרלה אי נמי עולות מוספי ראש מוסף ופר העדה עומדים זה תדיר זה מקודש : ואף

הואשם היה על ניה המצורע על הבהונות [א] בהקרבתן כך קודמין : [א] של היום : [א] תיבת לשל יום נמקח : [א] ובבולן הכהנים : [א] ובבושלין ויתן לחובו : [א] לא דנדבה . ושניהם : [ב] ראשון שירא לפר : [ג] דבר קודם לפר : [ד] ומשני יא בדר מינא מירא לא : [טו] לך בהיותה קרא והיה [טו] תך מתניתא דתניא : [טו] לא תיקשי : [י] שהיא קדשי קרישים : [י] היה מחייב הרפא ואשם והביאן ותיבת מקריב נמקח : [כ] דכתיב ביה כבש [כא] לאשם שקריבו אשם : [כ] שלמים . מ"א לאשם שקריבו אשם : [כ] ותחלה כו' עומדים לאכול שלמים כו' כל צדורת הכבש תחמלקת ואע"פ שזמן אכילתן כל היום יקריבו ראשון וכן כו' : [כג] של היום . עומדין [כד] דולולו הוא התשוקין : [כ] תחלה מוספין שעומדין זה : [טו] תקדום כבוד אב : [טו] תדיר דאמרי' באלו : [כ] יכול אמר לו אבא אל תתיבת אפי' לית [כ] תחזיר ישמע תיבת אל ל"ש נמקח : [ג] כליל וקדמת ותיבת עומדין [כד] דולולו הוא התשוקין : [כ] מעשר הקל שאינו : [ג] דומה עבודת מק"ו תיבת שבת נמקח : [ג] מנייה דהא מין זבח הוא אלא דגזירת החכום והא לא תחמת חשיבות קודמת קריב ואי אלא סבת כדרא : [ג] דיתר אכילה אלא תיבת איננה נמקח : [ג] מ"ס שלוקי דיי : [ג] ר"ח לפר העדה : [ג] ר"ח ואע"ג דמוספי שבת כול עולת ומוספי ר"ח חד תחלה וחד עולה דמשמע כו' : [ג] תחלה ששמה ששורה תחובו עולת מוסף עם התמאות :

בל התדיר פרק עשירי וזבחים

צא

עין משפט
גד מצוה

ואף על גב דמוספין קדישי . מן מוספין סס שבת עליהן סהס
 זבחים חובה לה והתמידין בזבין חף זבול : לתמידין לא יז' אהנאי .
 כיון דהאידידא יז' קריבין ארס כן סס שבת עליהם : מוספי ר"ח .
 מקודשין משל שבת לזיקרי מועד יז' : ד"א כו' . בפסחים תנינן
 לה דקאמרי ז"ה מזבך על היין תורה אור

ז"ל ארס חף סס שבת כו' י"ק

[לעיל ע"ג.]

זבכות חל: פסחים קיד.

לעיל יב זבכות חל.

ז"ל אלו מני כו' י"ק

פסחים ח"א.

[לעיל כ"ה כו"ט טו.
הו"ז קל"ב]

מנחות קד: [לעיל ע"ג.]

ז"ל כפי מיצטא לן ז"ק

י"א א"ו

תא שמע מוספי שבת קודמין כו' . בכל הכי תא שמע לריך
 טעם מאי קס"ד מאחר דכבר שני אלו שבת למוספין אהני
 לתמידין לה לא אהנאי *ולריך לזקוק זכרם התכלת (מנחות דף מט.)
 גבי התמידין לון מעכבין ארס המוספין דליכא כי הך בעינא תדיר

ומקודש ולא פשיט מיניה מידי דלא
 מייתי הכל לאות דהתס והגהו
 דהכל לא מייתי ההס :
דשחיטין לתירויהו . תימה
 ארס כן לייתי שלמים
 ושחט קודם לתפלת וארס והכל
 זיוס אחד שלמים קדימי לזרוק
 ואלמוי נקב של ארס וי"ל דשל ארס
 נמי שחט הוי כעין של ארס והכל זיוס
 אחד כדאמר זב' התערוכות (לעיל
 ע"ה) מאי חוין כעין חוין . זב"ד :

ושאינו תדיר תדיר קודם אע"ג דברכת היוס
 קדישה אמו שבת לברכת היוס ז' אהנאי לברכת היין לא אהנאי תא שמע
 *דאמר רבי יוחנן הלכה ז' מתפלל ארס של מנחה ואח"כ של מוספין ז' אמו
 שבת לתפלת מוספין ז' אהנאי לתפלת מנחה לא אהנאי ת"ש שלמים של
 אמש חמאת ואשם של ז' יום שלמים של אמש קודמין הא אידי ואידי דיוס
 חמאת ואשם קדמי ואע"ג דשלמים תדירי אמר רבא מצוי קאמרת תדיר
 קמיבעיא לן מצוי לא קמיבעיא לן אמר רב יהוה בר הונא בר יהודה לרבא אמו
 ז' מצוי לאו תדיר והתניא אוציא את הפסח שאינו תדיר ולא אוציא את המילה
 שהיא תדירה מאי תדירה תדירה במצות ואיבעית אימא מילה לגבי פסח כי
 תדיר דביא איבעיא להו תדיר ושאינו תדיר וקדים ושחט לשאינו תדיר מאי מי
 אמרינן כיון דשחיטה ז' מקריב ליה או דלמא יהיב לאחר דממרס בדמו עד
 דמקריב ליה לתדיר והדר מקריב לשאינו תדיר אמר רב ז' הונא מסורא ת"ש
 שלמים של אמש חמאת ואשם של ז' יום של אמש קודם לשל יום הא דיוס
 דאמש דחמאת ואשם דיוס היכי משכחת לה דשחיטתיהו לתרויהו ז' אבל לא
 דשחיטתיהו לתרויהו תיבעי לך ת"ש ד"א ברכת היין תדירה וברכת היוס אינה
 תדירה ותדיר ושאינו תדיר קודם ה"ג דכיון ז' דאתיין כמאן דשחיטי
 תרויהו דמי ת"ש ד"ר ז' יוחנן הלכה מתפלל ארס של מנחה ואח"כ של מוספין
 ה"ג כיון דמשי זמן תפלת מנחה כמאן דשחיטי תרויהו דמי אמר ליה רב
 אחא בריה דרב אשי לרבינא ז' *דשחיטתיהו קודם חמות פסול מפני שנאמר בו
 ז' בין הערבים קודם ז' להמיר כשר ויהא ממרס בדמו עד ששירוק ז' הדרם הוא
 במאי עסקינן כגון דקדים שחיטה לתמיד ברישא אמר ליה רב אחא סבא
 לרב אשי מתניתין נמי דיקא דקתני עד שירוק ז' (תמיד) ולא קתני עד
 שישחוט ויזרק דם ש"מ : ובכולן כדגים רשאין כו' : מאי מעמא אמר קרא
 ז' למשחה *לגדולה כדרך שהמלכים אוכלין : **בזבחי** אמר רבי שמעון אם
 ראית שמן שהוא מתחלק בעורה אין יז' צריך לשאול מהו אלא מותר
 ריקקי 'מנחות ישראל י'לוג שמן של מצורע אם ראית שמן שהוא גיתא על
 גבי האישים אין יז' צריך לשאול מהו אלא מותר ד"ריקקי מנחת כהנים
 ומנחה כהן משיח *שאין מתנדבין שמן רבי מרפון אומר *מתנדבין שמן :

דלמא שלמים של אמש ומטא של יוס . דלשמעין של אמש קדמו . היכי דמי דשחיטתיהו לתרויהו . אע"ג דשחיטה לתפלת אחר
 כך תפלת ובא לימלך על הריקקה אמר' ליה חמאת חמאת ז' אכל כל שחיטה . לתפלת זכר שלמים זכר ושחט שלמים ואחר
 אי מוזלינן בשלמים למרס בזמן ולהקדים חמאת זריקתה וכו' מיבעיא לן קדמי ושאנו תדיר כען *הך מיבעיא לן שחט את
 שאנו תדיר והתדיר קיים : זבכות היין הדירה כו' תדיר קודם . והע"ג דלשתי תדיר קודם ובא שכבר קדם היום ועדיין יין לא זכר
 לן דומיא קדים שחיטה לשאינו תדיר זרישא : ומשני ה"ג כיון דלחא השחא יין קמן ומוזמן לזכרה כמאן דשחיטי תרויהו לגבי קדשים
 לה [דמין] ולא תפסוט מינה לבעיין : ואח"כ מתפלל על מוספין . ואף על גב דזמן מוספין אחא זרישא : שחטו קודם חלות . זכפסח
 קאי : קודם לתמיד . של זין הערבים כשר והע"פ שלכתימיה מנוה לחרוז כותיפי לעיל (דף י"ג) יואחר דבר שנאמר בו זכר ובין
 הערבים לזכר שלא נאמר בו אלא זין הערבים זכר : ויהא אחד ממרס בדמו . חלמא לז' דקדים ושחיטה למאחר אמרי ליה
 למשחה ז' כן שחיטה ומשחט את הרואי ליקדם ולזרוק : כגון **בזבחי** שחיטה לתמיד . קודם שזא לימלך ולא נמלך אלא על הזריקה :
 מנחת מאפה של חלות לז' וריקקין חלות בזולן וריקקין עומתן ואחר רבי שמעון במנחות (דף י"ג) מושח כעין כ"י ושאר השמן נאכל
 לכהניס על מנחת פסחים . כולה לזול ומותר מנחת כהן משיח לפי ששחטה מרובה בשמה לז' ועשירין ומסוך שהיא אפורה חמילה לון שחטה
 ז' ככלע בזיטיה ולריך להקטיר המותר לז' זכפסח : שאין מתנדבין שמן . לפיכך לא יעלה על דעך שיהא שמן המתחלק *מן הגקטור נזבה :

צריך : ע"ג אין אחא צריך : ע"ג קדישי . שהמוספין שם : י"א לא אחאי : י"א קריב אף הם שם שבת : י"א מועד ויש בהו שיעור חמאת שפכר על פומתא מקדש וקדישי חס"ד : כ' נסיה אע"ג דבבית : חל' זבכות
 אהניו הוי : כ"ג לעיל גבי מנחי חס"ד : כ"ג וזבחה עושנן בית : כ"ג היא תמיד : כ"ג דשחיטי לשלמים ברישא כו' . ס"א שלמים של אמש קדימין באבילה חס"ד והס"ד הוא דיוס דומיא דאש וזכי דמי
 כען דקדים ושחיטתיהו לשלמים ברישא חמאת ואשם דיוס קריב . קריבה וריקקין שלמים ויאכלו חמילה כפי כן אלמא מקדש ושאנו מקדש וקדים שחיטיהו ברישא חמאת דאש וזכי דמי
 ואשם דיוס דקדמי ע"כ היכי משכחת לה דשחיטתיהו לתרויהו דהא לענין אבילה איירי וכו' תירוק מפה לענין קריבה נמי הוא דיוס דומיא דאש וה"ל כען דשחיטה לשלמים ברישא חמאת דאש וזכי דמי
 לתרויהו תירוק לה שחוט ושחט את חמאת קודם שזא לימלך על הזריקה והנה אמרינן ליה דחמאת קריבה זכרון דרפן סוף צריך למרס אחד מן חומים קריש קדשים קריב אבל כל שחיטה חמאת בתר שלמים
 ובא לימלך על השחיטה תיביא או בזבחינן בשלמים למרס בזמן כו' (כדכתיב לקמן בריש"י ד"ה אבל לא כו') : ע"ג אמר דקדיקטו : ע"ג ואידי דיוס קדימין : כ"ח יוק מיניה : ע"ג יתיב הך נמחק : כ"ח ודומיא לקדים
 ושחיטה לשאינו : ג"א קדשים דמי ולא תפסוט בעיין מינה חס"ד : ג"א אלמא היכא דקדים ושחיטה לפאורח ברישא ובא לימלך אחר' ליה : ג"א חלמא או ריקקין : ג"א המותר לעשוי חס"ד : ג"א לא אחאי .

עין כפסד פנים מאירות

כ"ג א מיי' פכ"ט מהל'
 שבת ה"ז : טושיע
 ארס סימן רפ"א טע"ז י :

כ"ד ב מיי' פ"ג מהל'
 תפלה ה"ל"א טושיע
 ארס סימן רפ"א טע"ז י :

כ"ה ג מיי' פ"ט מהל'
 תמידין ומוספין
 הלכה ג :

כ"ו ד מיי' פ"ח מהל'
 קבין פסח הלכה ד :

כ"ז ו מיי' ט"ז מהל'
 מעשיק הלכה יד :

כ"ח ז מיי' פ"ד מהל'
 מחוסרי כפלה
 הלכה ז :

כ"ט ח מיי' פ"ב מהל'
 מעשיק הלכה ט :

ל ט מיי' ט"ס מהל'
 הלכה יד :

שיטה מקובצת

א' אהני לתמידין לא
 אחאי : כ' היום אחאי
 לזכרתי לן לא אחאי .
 ג' מוספין ואף על גב
 דהפילת מוספין קדישא
 אסור : ד' מוספין אהני
 לתפלת מנחה לא אחאי :
 ה' של היום שלמים :
 ו' אסור תדיר לאו מצוי
 היא והתניא ז' רב חנינא
 תיבת ריבא נמחק :
 ח' של היום שלמים של
 אמש קודם תיבות לשל
 דיוס נמחק : ט' לתרויהו
 ודיוס דומיא דאשם
 נמי דשחיטתיהו לתרויהו
 אבל : י' דכיון דאתא :
 י"א לריבנא ת"ש שחוט :
 י"ב שירוק דם תמיד
 י"ג שירוק דם עסקינן
 דקדים שהיה לתמיד
 ברישא : י"ד אין אחא
 תמיד : י"ה אין אחא
 זבכות